ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 10ης Φεβρουαρίου 2010*

Στην υπόθεση Τ-344/07,

O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Fottner και M. Müller, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον S. Schäffner,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 1583/2006-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου Homezone ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, πρόεδρο, V. Vadapalas και L. Truchot (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικό Δικαστήριο) στις 10 Σεπτεμβρίου 2007,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Δεκεμβρίου 2007,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 10 Οκτωβρίου 2005, η προσφεύγουσα, O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, κατέθεσε ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου

1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο Homezone.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 38 και 42 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2006, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009] για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— κλάση 9: «Συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές»

— κλάση 38: «Τηλεπικοινωνίες εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού παροχή υπηρεσιών σε συνδυασμό με υπηρεσίες επί γραμμής, συγκεκριμένα μετάδοση μηνυμάτων και πληροφοριών όλων των ειδών τηλεφωνική υπηρεσία πληροφοριών, ειδικότερα άμεση πραγματοποίηση συνομιλίας στη σύνδεση που αναζητείται, κοινοποίηση τηλεφωνικών αριθμών, διευθύνσεων και αριθμών τηλεομοιοτυπίας υπηρεσίες φορέα λειτουργίας δικτύου, μεσίτη πληροφοριών, υπηρεσίες φορέα παροχής υπηρεσιών, συγκεκριμένα μεσιτεία και εκμίσθωση χρόνων

πρόσβασης σε δίκτυα δεδομένων και σε βάσεις δεδομένων, ειδικότερα στο Διαδίκτυο παροχή πρόσβασης σε βάσεις δεδομένων σε δίκτυα ηλεκτρονικών υπολογιστών»

— κλάση 42: «Υπηρεσίες μηχανικών προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών υπηρεσίες προγραμματιστή σύνταξη τεχνικών γνωμοδοτήσεων παροχή τεχνικών συμβουλών και γνωματεύσεων μίσθωση εξοπλισμού για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικών υπολογιστών τεχνική μελέτη έργου και σχεδιασμός εγκαταστάσεων για τις τηλεπικοινωνίες υπηρεσίες φορέα εκμετάλλευσης δικτύου, μεσίτη πληροφοριών και παρόχου, συγκεκριμένα μεσιτεία και εκμίσθωση χρόνου πρόσβασης σε βάσεις δεδομένων έρευνα στον τομέα της τεχνολογίας των τηλεπικοινωνιών ενημέρωση λογισμικού βάσης δεδομένων αποθήκευση δεδομένων σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων εγκατάσταση, συντήρηση λογισμικού βάσης δεδομένων χρηματοδοτική μίσθωση χρόνου πρόσβασης σε βάσεις δεδομένων».

5 Την 1η Δεκεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής.

6 Με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή και επικύρωσε την απόφαση του εξεταστή. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, καταρχάς, ότι η καταχώριση του λεκτικού σήματος Homezone αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94. Εκτίμησε ότι το σήμα αυτό αποτελούνταν αποκλειστικά από ενδείξεις που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, για τη δήλωση χαρακτηριστικών των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Το τμήμα προσφυγών επισήμανε, ακολούθως, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν ήταν ικανό να διακρίνει τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες με βάση την εμπορική προέλευσή τους και ότι ένα λεκτικό σήμα το οποίο γίνεται άμεσα αντιληπτό ως δηλωτικό χαρακτηριστικών των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών στερείται, ως εκ τούτου, οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα. Τέλος, έκρινε ότι οι λόγοι απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, δεν μπορούσαν να απορριφθούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009). Καθόσον η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδείξεις για την καθιέρωση του σήματος στη Μεγάλη Βρετανία και στην Ιρλανδία, οι λόγοι απαραδέκτου αφορούσαν όχι μόνο τις γερμανόφωνες αλλά και τις αγγλόφωνες περιοχές.

Ισχυρισμοί των διαδίκων

7 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

8 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των εγγράφων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου

9 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προσκόμισε διάφορα έγγραφα προς στήριξη της απαντήσεώς της σε μία από τις γραπτές ερωτήσεις που είχε υποβάλει το Πρωτοδικείο.

10 Το ΓΕΕΑ επισήμανε ότι η κατάθεση των εν λόγω εγγράφων ήταν εκπρόθεσμη.

11 Καθόσον για να δοθεί απάντηση στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο δεν απαιτούνταν η προσκόμιση εγγράφων, τα έγγραφα αυτά, τα οποία προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη. Συγκεκριμένα, η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 65 του κανονισμού 207/2009), και, επομένως, το δικαστήριο αυτό δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα εγγράφων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, η συνεκτίμηση των ως άνω εγγράφων αποκλείεται, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η αποδεικτική ισχύς τους [βλ., συναφώς, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR KAI FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 19, και της 12ης Νοεμβρίου 2008, T-210/05, Nalocebar κατά ΓΕΕΑ — Limiñana y Botella (Limoncello di Capri), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Επί της ουσίας

12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς το διατακτικό της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, το λεκτικό σημείο Homezone δεν είναι δηλωτικό των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση κοινοτικού σήματος. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, ο οποίος στηρίζεται στην

παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 40/94, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών, προκειμένου να αποφανθεί ότι το σημείο στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα, στηρίχθηκε μόνο στον περιγραφικό χαρακτήρα του σημείου αυτού, χωρίς να αποδείξει την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα. Τέλος, στο πλαίσιο του τελευταίου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, υποστηρίζει ότι το σημείο Homezone έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεώς του στις συναλλαγές.

Επί του πρώτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 40/94 έχει εφαρμογή μόνο στα σήματα και στις ενδείξεις που δηλώνουν αμέσως προϊόντα ή υπηρεσίες. Για να γίνει δεκτό ότι ένα σήμα είναι δηλωτικό προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει τούτο να συνάγεται με τέτοια σαφήνεια και βεβαιότητα ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορεί να διακρίνει αμέσως και δίχως περαιτέρω σκέψη την ύπαρξη σαφούς και άμεσου συνδέσμου μεταξύ των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών και της σημασίας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το οικείο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών, σχηματίζει αντίληψη των διακριτικών σημείων των προϊόντων και υπηρεσιών από την εμφάνισή τους και ότι, συνήθως, δεν επιδίδεται σε ανάλυση των στοιχείων που συνθέτουν τα σημεία αυτά προκειμένου να εντοπίσει τι εμφαίνουν.

14 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πληρούσε τις προϋποθέσεις αυτές. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε σε τι συνίσταται ο περιγραφικός χαρακτήρας του όρου «homezone» στην καθομιλούμενη αγγλική ή γερμανική γλώσσα, ο οποίος δεν επιτελεί καμία δηλωτική λειτουργία. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα ότι το γερμανόφωνο κοινό αντιλαμβάνεται τον όρο «homezone» ή «home zone» ως έχοντα την έννοια της «ζώνης κατοικίας» ή «ζώνης γειτνιάσεως». Ισχυρίζεται, τέλος, ότι το τμήμα προσφυγών δεν

απέδειξε την ύπαρξη άμεσου συνδέσμου μεταξύ του όρου «homezone» και των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών ή των χαρακτηριστικών τους.

15 Το ΓΕΕΑ αντιτάσσει ότι το λεκτικό στοιχείο «homezone» μπορεί να περιγράφει χαρακτηριστικά των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών. Κατά το ΓΕΕΑ, ο όρος «homezone» μπορεί να δηλώνει ζώνη στην οποία ισχύει μειωμένο τιμολόγιο, συγκρίσιμο με τις τιμές χρεώσεως του σταθερού δικτύου, γεγονός το οποίο συνιστά χαρακτηριστικό των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών της κλάσεως 38. Αυτό το τιμολογιακό πλεονέκτημα μπορεί επίσης να αφορά και άλλες υπηρεσίες της κλάσεως 38, οι οποίες συνήθως προσφέρονται μαζί με τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες. Εξάλλου, τα προϊόντα της κλάσεως 9, όπως και οι υπηρεσίες της κλάσεως 42, για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος, είναι αναγκαία για την παροχή των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Το ότι τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν εκτός του πλαισίου των τηλεπικοινωνιών δεν αποκλείει το γεγονός ότι η εν λόγω τεχνική λειτουργικότητά τους, δηλαδή η χρησιμοποίησή τους για τις ανάγκες των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών της κλάσεως 38, είναι το χαρακτηριστικό που καθιστά το σημείο Homezone περιγραφικό των προϊόντων αυτών. Επιπροσθέτως, το σημείο Homezone μπορεί να πληροφορεί τον καταναλωτή ότι τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες προορίζονται για χρήση στον τόπο κατοικίας ή ότι οι εν λόγω υπηρεσίες τιμολογούνται ειδικώς όταν παρέχονται στη ζώνη κατοικίας.

16 Το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι τηρήθηκε η υποχρέωση συνολικής ερμηνείας του επίμαχου λεκτικού σημείου. Εξάλλου, δεν θα ήταν λυσιτελές να εξετασθούν οι άλλες πιθανές σημασίες του όρου Homezone, καθόσον αρκεί μια από τις ενδεχόμενες σημασίες του να έχει περιγραφικό χαρακτήρα ως προς τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση.

17 Ισχυρίζεται ότι η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου πρέπει να στηρίζεται στην αντίληψη του μέσου καταναλωτή και του επαγγελματία που χρησιμοποιεί τα επίμαχα προϊόντα της κλάσεως 9 και τις επίμαχες υπηρεσίες των κλάσεων 38 και 42. Εξάλλου, η περιγραφική χρήση του σημείου στις γερμανόφωνες περιοχές διαπιστώθηκε βάσει αξιόπιστων στοιχείων.

— Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

18 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προελεύσεως ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας.

19 Επιπροσθέτως, από το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι η καταχώριση ενός σημείου πρέπει να απορρίπτεται όταν αυτό έχει περιγραφικό χαρακτήρα ή όταν στερείται διακριτικού χαρακτήρα στη γλώσσα ενός κράτος μέλους, έστω και αν είναι δυνατή η καταχώρισή του σε άλλο κράτος μέλος (απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 40).

20 Απαγορεύοντας την καταχώριση τέτοιων σημείων ή ενδείξεων ως κοινοτικό σήμα, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος απαιτεί να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους οι ενδείξεις ή τα σημεία που είναι περιγραφικά των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει τέτοια σημεία ή ενδείξεις να επιφυλάσσονται σε μία μόνον επιχείρηση λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σήματος [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 31, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2007, T-207/06, Europig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG), Συλλογή 2007, σ. II-1961, σκέψη 24].

21 Ένα λεκτικό σημείο, για να εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, αρκεί να είναι, σε μια τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες σημασίες του, δηλωτικό ενός χαρακτηριστικού των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψη 97, και διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 2008, C-212/07 P, Indorata-Serviços e Gestão κατά ΓΕΕΑ, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 35 βλ. επίσης, κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 32).

22 Ως εκ τούτου, κατά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, πρέπει να εξετάζεται αν το επίμαχο σημείο είναι, σε μια τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες σημασίες του, δηλωτικό ενός χαρακτηριστικού των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών.

23 Κατά τη νομολογία, ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σημείου πρέπει να εκτιμάται αφενός μεν σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση, αφετέρου δε σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το εν λόγω σήμα το ενδιαφερόμενο κοινό. [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-356/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (CARCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1963, σκέψη 25, και της 14ης Απριλίου 2005, T-260/03, Celltech κατά ΓΕΕΑ (CELLTECH), Συλλογή 2005, σ. II-1215, σκέψη 28].

24 Εν προκειμένω, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών με τη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα, τον όρο «homezone», ο οποίος συντίθεται από αγγλικές λέξεις, κατανοούν όχι μόνον οι αγγλόφωνοι καταναλωτές, αλλά και, μεταξύ άλλων, η πλειονότητα των γερμανόφωνων καταναλωτών, δεδομένου ότι η μεν λέξη «zone» υπάρχει και στη γερμανική γλώσσα, η δε λέξη «home» περιλαμβάνεται στο βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας. Ως εκ τούτου, πρέπει να εκτιμηθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι αγγλόφωνο και γερμανόφωνο.

25 Καθόσον τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες προορίζονται για τους τελικούς καταναλωτές, αλλά και, εν μέρει, για εξειδικευμένο κοινό, το ενδιαφερόμενο κοινό απαρτίζεται τόσο από επαγγελματίες όσο και από τελικούς καταναλωτές, οι οποίοι έχουν τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικοί και ενημερωμένοι.

26 Όσον αφορά τη σημασία του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, από τη νομολογία προκύπτει ότι, για να κριθεί περιγραφικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, ένα σήμα που συνίσταται σε νεολογισμό ή λέξη προκύπτουσα από συνδυασμό στοιχείων, πρέπει να διαπιστώνεται όχι μόνον ο ενδεχόμενος περιγραφικός χαρακτήρας εκάστου των στοιχείων αυτών, αλλά και ο περιγραφικός χαρακτήρας του ίδιου του νεολογισμού ή της λέξεως [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 2007, T-339/05, MacLean-Fogg κατά ΓΕΕΑ (LOKTHREAD), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 30 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

27 Ένα σήμα που συνίσταται σε νεολογισμό ή λέξη συντιθέμενη από στοιχεία έκαστο των οποίων είναι περιγραφικό χαρακτηριστικών των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση είναι το ίδιο περιγραφικό των χαρακτηριστικών των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, εκτός αν υφίσταται αντιληπτή διαφορά μεταξύ του νεολογισμού ή της λέξεως και του απλού συνόλου των συστατικών τους στοιχείων. Τούτο προϋποθέτει ότι, λόγω του ασυνήθους χαρακτήρα του συνδυασμού των ανωτέρω στοιχείων σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες, ο νεολογισμός ή η λέξη δημιουργούν εντύπωση η οποία απέχει επαρκώς από εκείνη που προκαλεί ο απλός συνδυασμός των εννοιών που αποδίδονται στα στοιχεία τα οποία συνθέτουν τον νεολογισμό ή τη λέξη, ώστε οι συνδηλώσεις του νεολογισμού ή της λέξεως να κατισχύουν των συνδηλώσεων του συνόλου των εν λόγω στοιχείων. Συναφώς, είναι επίσης λυσιτελής η ανάλυση του συγκεκριμένου όρου βάσει των κατάλληλων λεξιλογικών και γραμματικών κανόνων (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση LOKTHREAD, σκέψη 31 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Εν προκειμένω, το σημείο Homezone αποτελείται από τις λέξεις «home» και «zone», οι οποίες συνδέονται μεταξύ τους και συνθέτουν μία μόνο λέξη.

29 Ο όρος «home» στην αγγλική γλώσσα έχει την έννοια της «εστίας, οικίας, κατοικίας, πατρίδας» και αντιστοιχεί στη γερμανική λέξη «heim». Ο δεύτερος όρος «zone», ο οποίος υπάρχει και στην γερμανική, δηλώνει, και στις δύο γλώσσες, μια οριοθετημένη περιοχή ή έκταση. Συνεπώς, έκαστο εκ των ανωτέρω στοιχείων μπορεί να έχει περιγραφικό χαρακτήρα, καθόσον έκαστο έχει τη δική του ακριβή σημασία.

30 Επιπροσθέτως, ο όρος «homezone», ο οποίος αποτελείται από την παράθεση των λέξεων «home» και «zone», δεν είναι ασυνήθης ως προς τη δομή του. Αντιθέτως, ο συνδυασμός αυτού του είδους συνάδει με τους γραμματικούς κανόνες της αγγλικής και της γερμανικής γλώσσας. Ως εκ τούτου, η έννοια που μπορεί να αποδοθεί στο επίμαχο σημείο δεν διαφέρει από εκείνη που προκύπτει από τον συνδυασμό των δύο συστατικών στοιχείων του, ώστε να μην μπορεί να προκαλέσει διαφορετική εντύπωση από εκείνη που προκαλεί ο απλός συνδυασμός των εννοιών που αποδίδονται σ' αυτούς τους δύο όρους.

31 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών με τη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι λέξεις «home» και «zone» έχουν την ίδια έννοια στα αγγλικά. Φρονεί, παρά ταύτα, ότι η έκφραση αυτή δηλώνει τις οδούς μιας κατοικημένης περιοχής, στο πλαίσιο της οποίας, με τη λήψη διαφόρων μέτρων, δίνεται βαρύτητα στην ποιότητα ζωής και στη μεγάλη ασφάλεια. Στην γερμανική γλώσσα, η

έκφραση αυτή μπορεί να μεταφραστεί ως «ζώνη ελεγχόμενης κυκλοφορίας», «οδός στην οποία βρίσκεται χώρος για παιχνίδι» ή και «κατοικημένη περιοχή». Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σημείο αυτό αποτελεί μετάφραση του όρου «ζώνη κατοικίας» ή «ζώνη γειτνιάσεως» ή ενός όρου δηλωτικού, για το αγγλόφωνο ή γερμανόφωνο κοινό, των τηλεπικοινωνιακών προϊόντων ή υπηρεσιών.

32 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία (βλ. σκέψη 21 ανωτέρω), για να εμπίπτει το σημείο αυτό στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, αρκεί να είναι, σε μια τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες σημασίες του, δηλωτικό ενός χαρακτηριστικού των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών. Επιπροσθέτως, από την προπαρατεθείσα ανωτέρω στις σκέψεις 26 και 27 νομολογία προκύπτει ότι η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, το οποίο συνίσταται σε νεολογισμό, μπορεί να απορριφθεί αν το εν λόγω σήμα είναι περιγραφικό. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι στήριξε την εκτίμησή του σε εσφαλμένη μετάφραση του επίμαχου σημείου και ότι αγνόησε τη μόνη σημασία που θα έπρεπε να του αποδοθεί.

33 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη συνάγοντας από τη σημασία εκάστου εκ των στοιχείων του ανωτέρω σημείου ότι το λεκτικό στοιχείο «homezone» έχει, σε μια από τις ενδεχόμενες σημασίες του, την έννοια της «ζώνης κατοικίας» ή «ζώνης γειτνιάσεως».

34 Καθόσον μια από τις ενδεχόμενες σημασίες του επίμαχου σημείου έγινε ορθώς δεκτή από το τμήμα προσφυγών, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για να εμπίπτει ένα τέτοιο σημείο στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να παρουσιάζει μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, βάσει της οποίας το οικείο κοινό να δύναται να αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ένα χαρακτηριστικό τους [διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2004, C-150/02 P, Streamserve κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-1461, σκέψη 31 αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 40 της 20ής Νοεμβρίου 2007, T-458/05, Tegometall International κατά ΓΕΕΑ — Wuppermann (TEK), Συλλογή 2007, σ. II-4721, σκέψη 80, και της 9ης Ιουλίου 2008, T-304/06, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), Συλλογή 2008, σ. II-1927, σκέψη 90].

35 Πρέπει να εξετασθεί εάν η περίπτωση αυτή συντρέχει εν προκειμένω για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αποτέλεσαν αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

— Ως προς τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνίας της κλάσεως 38

36 Όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε τον περιγραφικό χαρακτήρα του όρου «homezone» από δύο επιμέρους διαπιστώσεις.

37 Αφενός, επισήμανε, με τις σκέψεις 17 και 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι παρέχοντες υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας προσφέρουν ορισμένες από τις υπηρεσίες αυτές σε τιμές συγκρίσιμες με εκείνες του δικτύου σταθερής τηλεφωνίας, όταν ο χρήστης βρίσκεται σε προκαθορισμένη από τον ίδιο ζώνη και ότι, όπως πιστοποιούν τα αντλούμενα από το διαδίκτυο παραδείγματα που παρέθεσε ο εξεταστής, η λέξη «homezone» χρησιμοποιείται από ορισμένους παρέχοντες τέτοιες υπηρεσίες, όχι ως σήμα, αλλά περιγραφικά για να δηλώσει τις υπηρεσίες αυτές.

38 Αφετέρου, το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το ζήτημα αν το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση χρησιμοποιούνταν ήδη ως δηλωτικό της περιγραφόμενης υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας ήταν άνευ σημασίας, καθόσον για την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν είναι απαραίτητη η ουσιαστική χρήση του σημείου κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως. Προσέθεσε δε ότι, εν προκειμένω, το σημείο αυτό ήταν, αυτό καθαυτό, ικανό να δηλώσει το ουσιώδες χαρακτηριστικό της υπηρεσίας αυτής, δηλαδή τη ζώνη στην οποία ίσχυε μειωμένο τιμολόγιο συγκρίσιμο με τις τιμές χρεώσεως του σταθερού δικτύου.

39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέθεσε γιατί ο όρος «homezone» χρησιμοποιούνταν για να δηλώσει τις επίμαχες υπηρεσίες.

40 Πρέπει να σημειωθεί ότι, για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 37 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών, αφού περιέγραψε τις υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας οι οποίες, κατά τη γνώμη του, δηλώνονταν με τον όρο «homezone», παρέπεμψε στα παραδείγματα που παρέθεσε ο εξεταστής για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η λέξη αυτή χρησιμοποιούνταν περιγραφικά από ορισμένους παρέχοντες υπηρεσίες.

41 Το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας βάσει των συγκεκριμένων χαρακτηριστικών ορισμένων υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας που προσφέρονταν στην αγορά και όχι βάσει των συνήθων χαρακτηριστικών των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας ανεξαρτήτως της παρουσίας τους στην αγορά, όφειλε, προκειμένου να αποφανθεί ως απεφάνθη, να αποδείξει τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση σε σχέση με τις εν λόγω υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας.

42 Εντούτοις, καθόσον το τμήμα προσφυγών αρκέστηκε να παραπέμψει στα αντλούμενα από την αγορά κινητής τηλεφωνίας παραδείγματα που χρησιμοποίησε ο εξεταστής, χωρίς να τα περιγράψει, έστω συνοπτικώς, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι το σήμα Homezone είναι περιγραφικό των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας της κλάσεως 38.

43 Συγκεκριμένα, τα εν λόγω παραδείγματα παρατίθενται από τον εξεταστή για να θεμελιώσουν τον ισχυρισμό με τον οποίο προτίθεται να αποδείξει ότι το επίμαχο σημείο, έχοντας ήδη χρησιμοποιηθεί στην οικεία αγορά για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες, στερείται διακριτικού χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, τα παραδείγματα αυτά δεν μπορούν να στηρίξουν τον ισχυρισμό περί περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

44 Πρέπει, περαιτέρω, να σημειωθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξηγεί πώς τα εν λόγω παραδείγματα μπορούν να δικαιολογήσουν τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος Homezone.

45 Εξάλλου, τα παραδείγματα που αναφέρει η προσβαλλόμενη απόφαση, ακόμη κι αν είχαν παρατεθεί στο πλαίσιο εξετάσεως ενός λόγου αντλούμενου από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, συντίθενται από άρθρα προερχόμενα από το διαδίκτυο και τα οποία απαριθμεί ο εξεταστής. Ο εξεταστής περιορίστηκε στην αναφορά των τίτλων τους και των διευθύνσεων των δικτυακών τόπων από τους οποίους προέρχονταν καθώς και στην παράθεση ορισμένων φράσεων, χωρίς να αναφέρει την ακριβή προέλευσή τους. Οι εν λόγω τίτλοι και φράσεις που αντλούνται πιθανότατα από τα άρθρα αυτά αφορούν τη λέξη «homezone», χωρίς καμία περαιτέρω διευκρίνιση σχετικά με την ικανότητα του όρου αυτού να δηλώνει τις επίμαχες υπηρεσίες.

46 Επιπροσθέτως, η στηριζόμενη σε στοιχεία της ηλεκτρονικής εγκυκλοπαίδειας «Wikipedia» διαπίστωση του εξεταστή πρέπει επίσης να απορριφθεί, καθόσον, έχοντας ως βάση της άρθρο μιας συλλογικής διαδικτυακής εγκυκλοπαίδειας, της οποίας το περιεχόμενο μπορεί να τροποποιηθεί ανά πάσα στιγμή και, σε ορισμένες περιπτώσεις, από οποιονδήποτε, ακόμη και ανώνυμο, επισκέπτη, η διαπίστωση αυτή στηρίζεται σε αβέβαια στοιχεία.

47 Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι με τα μέτρα που έλαβε η προσφεύγουσα κατά της χρησιμοποιήσεως της λέξεως «homezone» από τους ανταγωνιστές της, όπως προκύπτει από διάταξη ασφαλιστικών μέτρων της 5ης Σεπτεμβρίου 2005, δεν κατέστη δυνατό να αποφευχθεί η λειτουργία του όρου αυτού ως δηλωτικού της προφανούς ονομασίας των επίμαχων υπηρεσιών, χωρίς να διευκρινίζει την έννοια ή το περιεχόμενο της εν λόγω διατάξεως επί της οποίας στήριξε την εκτίμησή του, ή την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της διατάξεως αυτής και της ανωτέρω εκτιμήσεως, η οποία επιπλέον διατυπώθηκε με τη μορφή απλού ισχυρισμού.

48 Πρέπει να σημειωθεί επιπροσθέτως ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε το σκεπτικό του στην ορθή βάση ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σημείου δεν εξαρτάται από την ουσιαστική χρήση του (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω). Εντούτοις, περιορίστηκε στην επισήμανση ότι το σημείο Homezone θα μπορούσε να δηλώνει τη μειωμένη τιμολόγηση της περιγραφόμενης υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας χωρίς να διευκρινίζει πώς το σημείο αυτό, το οποίο κατά την εκτίμησή του είναι δηλωτικό «ζώνης κατοικίας» ή «ζώνης γειτνιάσεως», παραπέμπει στην έννοια της τιμής, και είναι, συνεπώς, εκ του λόγου τούτου ικανό να δηλώνει μια υπηρεσία τηλεπικοινωνίας για την οποία ισχύει ειδικό τιμολόγιο.

49 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών, το οποίο αποφάνθηκε αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με ορισμένες υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας που προσφέρονταν στην αγορά, δεν απέδειξε την ουσιαστική βασιμότητα των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στήριξε το σκεπτικό του. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν απέδειξε ότι το σήμα Homezone θα μπορούσε να δηλώνει μια υπηρεσία τηλεπικοινωνίας της κλάσεως 38 ή ορισμένο χαρακτηριστικό της. Ο πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές.

— Ως προς τις λοιπές υπηρεσίες της κλάσεως 38

50 Όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές, το τμήμα προσφυγών αιτιολόγησε την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του σημείου Homezone ως κοινοτικού σήματος, με τη σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ως εξής:

«Άλλες υπηρεσίες της κλάσεως 38 για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος συνοδεύουν και υποστηρίζουν τη χρήση της τηλεφωνικής υπηρεσίας με τη δυνατότητα επιλογής του ανωτέρω μειωμένου τιμολογίου. Έτσι, κατά τη σύναψη μιας συμβάσεως τηλεφωνίας, ο πάροχος των υπηρεσιών διαθέτει συχνά προς μίσθωση ορισμένο εξοπλισμό. Σήμερα, μια σύμβαση κινητής τηλεφωνίας παρέχει συχνά τη δυνατότητα προσβάσεως σε υπηρεσίες απευθείας συνδέσεως (στο εξής: on line). Η τηλεφωνική υπηρεσία πληροφοριών και άλλες υπηρεσίες ενός φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου, ενός μεσίτη πληροφοριών και ενός φορέα παροχής υπηρεσιών αποτελούν επίσης μέρος ενός τυπικού πακέτου προσφορών που συνήθως παρέχει μια σύμβαση κινητής τηλεφωνίας. Η τιμολογιακή πρακτική, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής «Homezone», συνδέεται επίσης άμεσα με τις υπηρεσίες αυτές.»

51 Για να αποφανθεί επί του περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος Homezone σε σχέση με τις άλλες υπηρεσίες της κλάσεως 38, το τμήμα προσφυγών έκανε ειδική αναφορά στην τηλεφωνική υπηρεσία παροχής πληροφοριών και σε άλλες υπηρεσίες που παρέχουν φορείς εκμεταλλεύσεως δικτύου, μεσίτες πληροφοριών και φορείς παροχής υπηρεσιών, ορισμένες εκ των οποίων παρέχονται on line, στο πλαίσιο πακέτου προσφορών κινητής τηλεφωνίας που συνήθως προτείνουν οι επιχειρήσεις αυτές.

52 Ως εκ τούτου, ο περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος Homezone συνήχθη από τη διαπίστωση ότι οι υπηρεσίες αυτές συνδέονται με υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας, οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα του λεγόμενου τιμολογίου υπηρεσιών «homezone», στο μέτρο που προσφέρονται ταυτόχρονα με τις υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας τις οποίες εμπλουτίζουν κατ' αυτόν τον τρόπο.

53 Πάντως, όπως διαπιστώθηκε με τις σκέψεις 40 έως 49 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σήμα Homezone θα μπορούσε να δηλώνει υπηρεσία τηλεπικοινωνίας της κλάσεως 38 ή ορισμένο χαρακτηριστικό της. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν έπρεπε να κρίνει ότι το σήμα αυτό είναι περιγραφικό και των άλλων υπηρεσιών της κλάσεως 38, για τον λόγο και μόνον ότι οι υπηρεσίες αυτές συνδέονται με υπηρεσία κινητής τηλεφωνίας, η οποία παρέχει τη δυνατότητα επιλογής του τιμολογίου «homezone».

54 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε την ύπαρξη μιας άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως που το οικείο κοινό θα μπορούσε να διακρίνει μεταξύ του σήματος Homezone, το οποίο μπορεί να συσχετιστεί με γεωγραφικό προσδιορισμό και ουδόλως παραπέμπει στην έννοια της τιμής, και των παρεχομένων υπηρεσιών σε σχέση με τις υπηρεσίες που παρέχονται on line ή την τηλεφωνική υπηρεσία παροχής πληροφοριών. Επιπροσθέτως, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι τέτοιου είδους υπηρεσίες θα μπορούσαν να προσφερθούν ή να παρασχεθούν κατά τρόπο καθοριζόμενο βάσει γεωγραφικών εκτιμήσεων.

55 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σήμα Homezone θα μπορούσε να δηλώνει τις υπηρεσίες της κλάσεως 38 πλην των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας ή ορισμένου χαρακτηριστικού τους. Ο πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτός όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές.

— Ως προς τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42

56 Όσον αφορά «[τις] συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας, [τα] μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, [τον] εξοπλισμό για την επεξεργασία δεδομένων και [τους] ηλεκτρονικο[ύς] υπολογιστές», που περιλαμβάνονται στην κλάση 9, το τμήμα προσφυγών επισημαίνει, με τη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος Homezone

πρέπει να απορριφθεί για τα εν λόγω προϊόντα, δεδομένου ότι «καθιστούν δυνατή την παροχή των υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας που περιγράφει [το σήμα]».

57 Επομένως, κατά το τμήμα προσφυγών, ο λόγος για τον οποίο το επίμαχο σημείο πρέπει να κριθεί ότι μπορεί να δηλώνει τα οικεία προϊόντα της κλάσεως 9 είναι ότι τα προϊόντα αυτά καθιστούν δυνατή την παροχή της περιγραφόμενης από το σημείο αυτό υπηρεσίας κινητής τηλεφωνίας.

58 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την κρίση του αυτή, το τμήμα προσφυγών δεν τήρησε τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η παρατιθέμενη ανωτέρω στη σκέψη 34 νομολογία, κατά την οποία, προκειμένου ένα σημείο να κριθεί περιγραφικό πρέπει να αποδειχθεί ότι παρουσιάζει μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, βάσει της οποίας το οικείο κοινό δύναται να αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ορισμένο χαρακτηριστικό τους.

59 Επισημαίνοντας ότι τα οικεία προϊόντα της κλάσεως 9 «καθιστούν δυνατή» την παροχή των υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας, το τμήμα προσφυγών περιέγραψε μια λειτουργική σχέση μεταξύ των εν λόγω προϊόντων και μιας από τις περιλαμβανόμενες στην κλάση 38 υπηρεσίες, μολονότι θα έπρεπε να αποδείξει την ύπαρξη μιας άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως που θα μπορούσε να διακρίνει το ενδιαφερόμενο κοινό μεταξύ του δυνάμενου να συσχετισθεί με γεωγραφικό προσδιορισμό όρου «homezone» και των οικείων προϊόντων για τα οποία ζητείται η καταχώριση και τα οποία προορίζονται για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας καθώς και την επεξεργασία πληροφοριών.

60 Πάντως, ακόμη κι αν είχε αποδειχθεί ότι τα προϊόντα αυτά καθιστούν δυνατή την παροχή υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας των οποίων η τιμολόγηση γίνεται βάσει του τόπου στον οποίο βρίσκεται ο αποδέκτης των εν λόγω υπηρεσιών, τούτο δεν αποδεικνύει τον περιγραφικό χαρακτήρα του σημείου Homezone, του οποίου επιπλέον η σημασία σε σχέση με τα συγκεκριμένα προϊόντα ή ορισμένα χαρακτηριστικά τους ουδόλως συνδέεται με την έννοια της τιμής.

61 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σήμα Homezone θα μπορούσε να διακρίνει τα επίμαχα προϊόντα της κλάσεως 9 ή ορισμένο χαρακτηριστικό τους. Ο πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός όσον αφορά τα προϊόντα αυτά.

62 Το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η διαπίστωση ότι τα εν λόγω προϊόντα της κλάσεως 9 καθιστούν δυνατή την παροχή υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας ίσχυε και για τις υπηρεσίες της κλάσεως 42, για τις οποίες προβλήθηκαν αντιρρήσεις.

63 Προσέθεσε ότι οι «υπηρεσίες μηχανικών [ο] προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών [οι] υπηρεσίες προγραμματιστή [η] σύνταξη τεχνικών γνωμοδοτήσεων [η] παροχή τεχνικών συμβουλών και γνωματεύσεων [η] μίσθωση εξοπλισμού για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικών υπολογιστών [η] τεχνική μελέτη έργου και [ο] σχεδιασμός εγκαταστάσεων για τις τηλεπικοινωνίες» που περιλαμβάνονται στην κλάση 42 «καθιστ[ούσαν] δυνατή τη διάθεση της αναγκαίας τεχνολογίας».

64 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, τέλος, ότι οι «υπηρεσίες φορέα εκμετάλλευσης δικτύου, μεσίτη πληροφοριών και παρέχοντος τις υπηρεσίες, συγκεκριμένα [η] μεσιτεία και [η] εκμίσθωση χρόνου πρόσβασης σε βάσεις δεδομένων [η] έρευνα στον τομέα της τεχνολογίας των τηλεπικοινωνιών [η] ενημέρωση λογισμικού βάσης δεδομένων [η] αποθήκευση δεδομένων σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων [η] εγκατάσταση, [η] συντήρηση λογισμικού βάσης δεδομένων [η] χρηματοδοτική μίσθωση χρόνου πρόσβασης σε βάσεις δεδομένων» ήταν «αναγκαίες για τη συλλογή και επεξεργασία των παραμέτρων της συγκεκριμένης υπηρεσίας (για παράδειγμα, τον εντοπισμό και προσδιορισμό της εκτάσεως της ζώνης κατοικίας που καθόρισε ο χρήστης) και των αναγκαίων στοιχείων συνδέσεως για την έκδοση τιμολογίου τηλεφώνου».

65 Πρέπει να σημειωθεί ότι οι λόγοι αυτοί δεν δηλώνουν την ύπαρξη μιας άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως που το οικείο κοινό θα μπορούσε να διακρίνει μεταξύ του όρου «homezone», εκλαμβανόμενου υπό την έννοια της «ζώνης κατοικίας» ή «ζώνης γειτνιάσεως», και των επίμαχων υπηρεσιών.

66 Αφενός, ο λόγος κατά τον οποίο οι υπηρεσίες της κλάσεως 42 «καθιστούν δυνατή την παροχή των υπηρεσιών κινητών τηλεφωνίας που περιγράφει [το σήμα]» είναι εξίσου ανεπαρκής όπως και οι λόγοι που εκτίθενται στις σκέψεις 58 και 59 ανωτέρω με αντικείμενο τα επίμαχα προϊόντα της κλάσεως 9. Συνεπώς, ακόμη κι αν είχε αποδειχθεί ότι οι επίμαχες υπηρεσίες της κλάσεως 42 καθιστούν δυνατή την παροχή υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας των οποίων η τιμολόγηση βασίζεται στον τόπο παροχής των εν λόγω υπηρεσιών στον δικαιούχο τους, τούτο δεν αποδεικνύει τον περιγραφικό χαρακτήρα του σημείου Homezone σε σχέση με τις συγκεκριμένες υπηρεσίες ή ορισμένα χαρακτηριστικά τους.

67 Η τεχνολογία που σχετίζεται με κάθε μία από τις κατηγορίες των επίμαχων υπηρεσιών της κλάσεως 42 τίθεται στη διάθεση των περιγραφόμενων ανωτέρω στη σκέψη 59 υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας, η δε γενική και αόριστη επίκληση της εν λόγω διαθέσεως μη προσδιορίσιμων τεχνολογιών δεν καθιστά δυνατή την απόδειξη του περιγραφικού χαρακτήρα του σημείου Homezone σε σχέση με τις εν λόγω υπηρεσίες ή ορισμένα χαρακτηριστικά τους, ελλείψει στοιχείων δυνάμενων να δηλώσουν την ύπαρξη σχέσεως μεταξύ του σημείου αυτού και των επίμαχων υπηρεσιών.

68 Τέλος, ο λόγος ότι οι λοιπές οικείες υπηρεσίες είναι «αναγκαίες για τη συλλογή και επεξεργασία των παραμέτρων της συγκεκριμένης υπηρεσίας (για παράδειγμα, τον εντοπισμό και τον προσδιορισμό της εκτάσεως της ζώνης κατοικίας που καθόρισε ο χρήστης) και των αναγκαίων στοιχείων συνδέσεως για την έκδοση τιμολογίου τηλεφώνου», εκτός του ότι δεν παρέχει τη δυνατότητα να καθοριστεί για κάθε κατηγορία των οικείων υπηρεσιών γιατί οι εν λόγω υπηρεσίες είναι αναγκαίες για τη συλλογή και επεξεργασία των παραμέτρων των υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας και των αναγκαίων στοιχείων για την έκδοση τιμολογίου, από πλευράς γεωγραφικού προσδιορισμού και εκτάσεως της ζώνης κατοικίας του χρήστη, δεν αποδεικνύει τον περιγραφικό χαρακτήρα του σημείου Homezone σε σχέση με τις συγκεκριμένες υπηρεσίες ή ορισμένα χαρακτηριστικά τους. Από την αιτιολογία αυτή δεν προκύπτει ότι το οικείο κοινό θα αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη το σημείο Homezone ως περιγραφικό ενός χαρακτηριστικού των υπηρεσιών αυτών.

69 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σήμα Homezone θα μπορούσε να δηλώνει τις επίμαχες υπηρεσίες της κλάσεως 42 ή ορισμένο χαρακτηριστικό τους. Ο

πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές και, ως εκ τούτου, για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

Επί του δευτέρου λόγου της προσφυγής που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

70 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι το σημείο Homezone στερείται διακριτικού χαρακτήρα στηριζόμενο αποκλειστικά και μόνο στον υποτιθέμενο περιγραφικό χαρακτήρα του και ότι, καθόσον δεν αποδείχθηκε το δεύτερο, δεν έχει αποδειχθεί ούτε η συνδρομή του απόλυτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

71 Υποστηρίζει, εξάλλου, ότι το τμήμα προσφυγών δεν απάντησε σε πολλά επιχειρήματά της.

72 Το ΓΕΕΑ αντιτάσσει ότι η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σημείου απορρέει από τη διαπίστωση του περιγραφικού χαρακτήρα του, με αποτέλεσμα το τμήμα προσφυγών να μην οφείλει να εκθέσει άλλους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι το επίμαχο σημείο στερείται διακριτικού χαρακτήρα. Προσθέτει ότι το σημείο αυτό

δεν διαθέτει καμία οπτική ή φωνητική πρωτοτυπία που να το καθιστά ικανό να διακρίνει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας από εκείνα άλλων επιχειρήσεων, στην αντίληψη του οικείου κοινού.

— Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

73 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση.

74 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, έκαστος εκ των λόγων απαραδέκτου της καταχωρίσεως που παρατίθενται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 είναι ανεξάρτητος των άλλων και χρήζει χωριστής εξετάσεως (βλ. την απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

75 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επίσης ότι οι ως άνω λόγοι απαραδέκτου πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του γενικού συμφέροντος που δικαιολογεί έκαστο εξ αυτών και το οποίο, όταν λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση εκάστου εκ των ανωτέρω λόγων απαραδέκτου, μπορεί ή πρέπει να αντανακλά διαφορετικές εκτιμήσεις, ανάλογα με τον προβαλλόμενο λόγο απαραδέκτου (προπαρατεθείσα απόφαση Henkel κατά ΓΕΕΑ, σκέψεις 45 και 46).

76 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η έννοια του γενικού συμφέροντος επί της οποίας στηρίζεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 συμπίπτει προφανώς με τη βασική λειτουργία του σήματος, η οποία συνίσταται στην εγγύηση υπέρ του καταναλωτή ή του τελικού χρήστη της ταυτότητας προελεύσεως του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας, επιτρέποντάς του να διακρίνει, χωρίς κίνδυνο συγχύσεως, το εν λόγω προϊόν ή την εν λόγω υπηρεσία από εκείνη άλλης προελεύσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-329/02 P, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8317, σκέψεις 23 και 27 της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-37/03 P, BioID κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2005, σ. I-7975, σκέψη 60, και της 8ης Μαΐου 2008, C-304/06 P, Eurohypo κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-3297, σκέψη 56).

77 Εν προκειμένω, με τη σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος έπρεπε να απορριφθεί διότι το εν λόγω σήμα δεν μπορούσε να διακρίνει τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες βάσει της εμπορικής προελεύσεώς τους, καθόσον δήλωνε, κατά τρόπο άμεσα αντιληπτό, χαρακτηριστικά των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών.

78 Κατά την εξέταση του διακριτικού χαρακτήρα του όρου «homezone», το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε στην ανάλυση του περιγραφικού χαρακτήρα του, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, καθόσον με την προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως εξετάζεται συγκεκριμένα ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

79 Κατά την ανάλυση του σήματος Homezone, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε, ειδικότερα, να λάβει υπόψη το δημόσιο συμφέρον, του οποίου την προστασία επιδιώκει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ήτοι την εγγύηση της ταυτότητας προελεύσεως του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας.

80 Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα, καθόσον δεν απέδειξε τον περιγραφικό χαρακτήρα του όρου «homezone» για κανένα από τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42.

81 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το σήμα Homezone στερείται διακριτικού χαρακτήρα, όσον αφορά τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42. Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός.

82 Καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε τον περιγραφικό και μη διακριτικό χαρακτήρα του σήματος Homezone σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση του τρίτου λόγου της προσφυγής που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, σχετικά με την από περιγραφικό σήμα ή σήμα που στερείται διακριτικού χαρακτήρα απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του έχει γίνει.

Επί των δικαστικών εξόδων

83 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα έχει ζητήσει την καταδίκη του ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να γίνουν δεκτά τα σχετικά αιτήματα της προσφεύγουσας και να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκη.

84 Εξάλλου, η προσφεύγουσα έχει ζητήσει την καταδίκη του ΓΕΕΑ στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητικής διαδικασίας. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται ως αποδοτέα έξοδα. Το ίδιο όμως δεν ισχύει όσον αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ανακοπών διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ, εφόσον απορρίφθηκαν τα αιτήματά του, στα έξοδα της ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητικής διαδικασίας δεν μπορεί να γίνει δεκτό παρά μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 1583/2006-4).

2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Meij Vadapalas Truchot

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Φεβρουαρίου 2010.

(υπογραφές)